

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Scala coeli

Johannes <Gobi, Iunior>

[Straßburg], 1483

De perregunatione

[urn:nbn:de:bsz:31-106862](#)

Peregrinatio.

z cum oratione cordis fuiss; ei confessus p pñia inclusit eum in quodam hicaculo ut septem annis ibi manceret. Euz autem in cena dñi ille pctō iclusus fletet z istaret apd deum z suā pñiam acceptarz. **T**p paruit ei angulus dñi dicens. ac cessisti ad viridariū pñie in q° scaturit fons diume mie. oīm criminum lauatiua. z jdeo egredē quia acceptauit de tuam pñiam. z m signum hui cū porta sit formata z signata cū anulo remigij stāte integritate sigilli eiusciz te foras. Qd dum feciss; innotuit bto hæ migio z virtutem pñie om̄dauit.

De Peregrinatōne

Peregrinatio dz hie has aditōnes sequentes ad h° qd opetur opa devoutōmis in nobis. **P**rimo debz esse sobrie Legitur i libro d viij. domis. s. **O**, cum multi venissent ad pegrinationē cuiusdam sancti z in via in cantilemis. in verbis corruptis z in materia generalis ignis occupati fuissent. dum in aurora ad audiendū missam. z sacerdos **O**lia in excelſ diceret. fact⁹ est ceremōtus z tñm tomtruū p visum est sacerdoti p de gemib⁹ suis rangerz sup altare z tunc simul colūna et fulgur intrauerunt ecciam. z colūna ptexit illos qui recte et mude pegrinationem fecerant. z fulgur aliquos occidit. aliquibus fregit

brachia aliquib⁹ crura de illis q mordimare venerat. nec fuit aliquis qn pccuteretur a fulgere stāte sermatae aeris. **H**ecde debet eē fidelis. Legitur in vita sp. q abbas Lōgin⁹ dixit ad abbatē Lucium. **D**i tres habeo cogitatōnes **P**rima est vt pegrinationes faciā. **S**cda est vt biduanū ieiumu; cōpleam. **T**ercia vt aspect⁹ hominū fugiam. **T**uc abbas **L**ucius rñdit dicens. ad primā cogitatōnē tuaz rñdeo q nisi tenueris linguā tuā pbiūqz p̄xeris pfectus pegrin⁹ non eris. **A**d scdaz cogitatōnē dico q ieiumū tuum acceptū non ē nisi a malis cogitatōmbus abstineris. **A**d terciā dico q si non prius corrigas vitā tuā iter alios nec solus hitana corrigere te poteris. **I**tem ad idēz. **R**efert Ca lixtus papa **O**, cu; xxx. lotharingi pmississent pegrinationem bti jacobii. vnum aliū non dimittet nec deficet. z de hoc sibi inuicē fidem dedissent. cū vnum eoz ifirmaret. **S**uiter. z p xv dies eū portassent. aliq affecti tedium frāgentes dimiserūt eum. nec remāsit cū eo mihi vnum q se nō abstrinxerat iurāto. **E**ū autem de vita ifirmi desparetur eū portass; iste usqz ad pedes montis. duz sup euz deduxiss; mortuus est infirm⁹. cui⁹ horrore; nō valēs ferre iste cū ess; solus. z terra ess; piculosa flendo orauit beatum jacobum. **Q**ui statim ei apparens in pegrina forma cū eq⁹ req

Peregrinatio

sicut causam fletus. Qui cū exp̄s.
fisset beat⁹ jacobus accepit mo-
tuū sup̄ equū aī se z i spacio illi⁹
noctis p̄ xij· dietas eū portauit us
qz ad montem gaudi⁹ qui est p̄e
sanctū jacobum ad vñā leucam z
pecepit canonicis ex pte bti Ja-
cobi vt sepelirēt corp⁹ portatum
Tūc dixit beat⁹ jacob⁹ socio fideli⁹
quē sup̄ia equū retro se portauer-
at vt dicēt socijs suis qui in ciui-
tate longionēsi eraūt vt pñiam a-
gerent de fide fracta. Q: cū pctō
nulla pegrinatio placabilis ē do-
z statim dispuit. Qui ad eos acce-
dens dū vidissent miraculuz ege-
runt pñiam de fracta fide. **T**er-
cio debz esse huilis. Refert Gre-
gorius. Q: qdaz matrona sepe ec-
clesias sanctoz visitans cum ma-
gna deuotōne pegrinos suscipie-
bat dices⁹ in pegrinatōne hō imi-
tatur deū. z sanctus hō satifacit
de pctis p̄p̄ijs. hō acquirit suffra-
gia sanctor⁹. homo vñcit tres ho-
stes mundū. terrena expēden-
do carnem afflictōnem sustinēdo. de-
monē celestia affectādo. **E**t ido ex
quo non possum pegrinatōne; fa-
cere in pedib⁹ oīm ero z recipiaz
eos libēter. Ēūqz p̄cepissz dispen-
satori suo vt fauorabilit eos tra-
ctaret venerūt duo pegrini. z euz
magna deuotōne elemosinam ab
ea suscepissent. dixerūt tu mō vi-
fitas nos. sed nos i die iudicij re-
quirem⁹. z qdquid boni poterim⁹
tibi p̄stabim⁹. **H**ic 8° pegrinatio

facta multa bona iducit in nobis
Primo pascit. Refert Calixtus
Q: dū quidam venisset de sancto
jacobo z expēdissz omia bona sua
nec hiet quid comedet. In nona
dum effectus tedio dormiret sub
arbore vidit beatum jacobū euz
eum excitantem. Qui surgēs iue-
nit ad caput suū panez albissimū
z de eo comedēs x̄d̄iebus vixit
sufficiēter. bis in die de eo come-
dens z semp de mane integrū iue-
mens usqz quo pueit ad hospitiu-
x̄p̄ium. **I**tem legit⁹ in historia
erāsmarina. Q: dum xp̄iam in ob-
sidione anthiochiae p̄ fame vellēt
mori eo q̄ nō hient vīcialia. dūz
fleuissent z de sua pegrinatōne a
deo adiutoriū postulassent super
equos ros celestis cecidit. S quo
pegrini gustantes sic sanc̄ ofora-
ti. vt de tribus dieb⁹ comedē nō
curarent quousqz oīms hostes ex-
pulissent de terra. **H**ecdo a mor-
te liberat. Legitur q̄ dū quedam
mulier i hita cko maris sancti Ele-
mentis oblita fuisset suaz filiū. in
capite annī illuc rediens iuenit
eū dormiētem ubi eū dimiserat.
Et cū requiuisset euz vbi fuerat p̄
annū r̄ndit q̄ nūsc̄ sed p̄ nocte
z diem dormierat. **T**ercō demo-
nes fugat. Refert Hugo de scō
victore. Q: cuz quidā iuueis iret
ad sanctum jacobū appuit ei de-
mon in spē sancti jacobi. **E**t cū pe-
grinatōne omēdasset multum. vt
enitaret picula huil vite ad iter.

Peregrinatio

fectionem sui eū induxit. et eo mo^r
tuo cū diabolus animā eius vell^r
ad infernum portare occurrit ei
beat^r jacobus. et compeliens eos
venire ad iudicium. factis allegato^r
nib^r hincinde concessum brō jaco^r
bo ut anima rediret ad corp^r. qui
surgens in medio socr^r qui eum
flebant mortuū narrat. **I**tē ad
idem. Refert Cef^r. Q, dum qdaz
pegrinus fuiss^r receptus a qdaz
militē. et ipse ppter compassionem
frigoris illa nocte inuolui^r eum
in cappa sua optime fugit pegrinus
cum ea. Cum autē ille miles
ad regiones distātes pegrare vell^r
ire accepit anulum aureum et dic^r
uidens eum in p̄sentia sue uxoris
dixit. psqz ad quinquēnum me ex
pectabis. Euz autē ad sanctū Tho.
veniss^r et coram suo sepulcro ora^r
ret. demon qui in spē pegrini re
ceptus ab eo fuerat appuist ei cū
cappa furata dices agnoscis me
Gerarde. Tūc pegrinus agnosco
cappam mēā sed nō cognosco te.
Ego inquit sum demon qui in spē
pegrini furatus sum cappaz tuā.
et preceptū est mihi ut portem te
sic absqz lesioē et fatigatōne cras
sis in domo tua. Q, uxori tua vult
nubere alteri cuz p̄ x' annos te ex
pectauerat ultra illos lic^r per te
assignatos. Qui in crastinū de im
dia stans in domo sua in theutoia.
in cipho uxoris comedētis cū spō
so suo ptem proiecit anuli. q̄ alias
pte illi adiūgens suum maritum

esse ognuit. et valedicens sponso
suum maritum recepit. Quarto
saluat Refert Hiero. q̄ cuz duo
fratres essent. vn^r pegrinus et al
ter quieti deditus. cōtigit pegrinu^r
num mori et animaz eius p ange
los portari ad celuz. Tūc dñs mō
intret ita cito q̄ negligens fuit
ut purgaretur. post modicū vero
dixit deus ingrediatur q̄ pegrinu^r
nus fuit. Cum autē post aliqd tem
pus alter frater mortu^r fuiss^r nō
ius angelus venit ad eum. Et cuz
fuiss^r requisita causa responsum
est. iste pegrinus nullam osolatio
nem huit. et ideo recepit ab āge
lis. Illi vero terrenā osolatōne^r
habuit. et ideo non angelicam.

De Peregrinatōne

Ad istam pegrinatōnez d^r
homo moniti in multis.
I Primo i re naturali. nā
qlib^r res diligit solum naturalē
sui ortus. Cum autē hūana natura
fuit ibi formata. et p̄i noster ihūs
xps ibi natus. cōuersatus. mortu^r
et sepultus. et m̄ virgo Maria et
m̄ Ecclia ibi habuit originē. ad
hoc etiam inducūt nos prundies
et Eicome que vnā alam tenet in
mati. et alia ad ventum et trāffre
tant. pisces etiam hoc idem ostē
dunt sicut patet in Cathone et in
Salomone. Item omis creatura
sicut sol et luna et hmōi talia eam
continue faciunt ḡ et c. **P**referea jus

naturale requirit ut quod vult suis inferioribus velit facere suis superioribus. et hoc est Legitur in historia transmarina ubi dicitur. Quidam hemita in templo domini de nocte orans videt Christum sibi apparatum et orientemque. quod filii sui Christiani faciebant cum tamdiu exhereditari terra illa. et in signum huius visionis ego quibus aduentementibus protecta ero omnes captiuos Christianos cras in uenies expeditos. Hoc do debemus moniti propter beneficiorum receptionem. Legitur in eadem historia quod cum propter peccata nostra illa terza capta esset quidam pauper provincialis denotus cum fugiebat venit ad turcium puerum et cum terremotus etiam fuisse tantus quod ille non posset dicere nisi deus adiunca me apparuerit ei duo viri quoque unum iuueniunt et alter senex erat. et quia claritas eorum summa erat obstupefactus ille confortati sunt eum dicentes quod iret ad Epium podiensem qui ibi erat legatus et quod monet eum ut exciteret Christianos fideles ad recuperationem terre illius eo quod in ea omnia opera operationes fecerat. et in signum quod vix flagella minime clavi crux lancea spina et vulnera erat in suum et Christianorum adiutorium. quoniam igitur induxit eccliam beati Petri due lamenteas quod ibi erat tam splendorem daret quod meridies videtur. Tercio demus moniti ex remuneratione. Legitur in historia anthiochena quod dum quidam princeps in sua ca-

mera vigilaret. vidit coram se quoniam milite de domo sua qui in oblatione ciuitatis fuerat iterfectus. Et cum mirabilis pulchritudinis et resplendentie requisiuit unde erat ei causa mirabilis gloria. Qui ait. non sunt mortui qui in Christo suico vitam finiuntur. nec deus mirari tantum pulchritudinem meam qui tam pulchritudinem habeo mansionem. et statim ostendit ei in celo mansionem suam quam nihil pulchritudinem credi possit. Tunc milites mortui longe pulchriori preparatur quod cras percipies: et hoc dicto dissiparuit. Dicitus autem princeps cum esset in columnis conuocatis sacerdotibus mane reuelauit visionem confessionem et ecclastica sacramenta receperit. et cum occurset turcis impide cuiusdam machine percussus mortuus est.

De Periurijs.

Peririum dei maledictiones inducit. Refert Gratius quod cum Romani legatos ad plebes getes misissent ut firmarent pacem cum eis. duoi iuramento firmassent peritorem et clam invenerint eos occiderunt eos et omnes manus quod tamen inuenientur. Sed si maledictio in detestacionem periret et fracti fidei super eos fuit. nam pars qui fragebatur ab eis sanguinem emittebat. aialia domestica et blanda cum balatu et vulnus miserabili fugiebant ad silvas et